

**КИЇВСЬКИЙ ІНСТИТУТ БІЗНЕСУ ТА ТЕХНОЛОГІЙ
ЖИТОМИРСЬКА ФІЛІЯ**

МАТЕРІАЛИ

IX Міжнародної науково-практичної конференції

**КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇ: РЕАЛІЇ, ПРОБЛЕМИ
ТА ПЕРСПЕКТИВИ**

14 – 15 травня 2015 року

Житомир – 2015

Куценко В. І.	
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СОЦІАЛЬНІЙ СФЕРІ – ШЛЯХ ДО ПІДВИЩЕННЯ ЇЇ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ.....	59
Максимець К. С.	
НАПРЯМИ СПІВПРАЦІ УКРАЇНИ З МІЖНАРОДНИМ ВАЛЮТНИМ ФОНДОМ	61
Максимець С. М.	
САМОРЕГУЛЯЦІЯ ЯК ЧИННИК УСПІШНОЇ ТРУДОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	63
Мальська М. П.	
ОРГАНІЗАЦІЙНО-ЕКОНОМІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ПРОСТОРОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ СУСПІЛЬСТВА	65
Мальська М. П., Антонюк Н. В., Пизоха Б., Зінько Ю. В., Горішевський П. А.	
СИСТЕМА МІЖНАРОДНОЇ СЕРТИФІКАЦІЇ ГОТОСАРАТНІА ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНАЛЬНИХ ТУРИСТИЧНИХ ПРОДУКТІВ СХІДНИХ КАРПАТ	67
Мельник М. І.	
ПРОСТОРОВІ ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ БІЗНЕСУ ЯК ЧИННИК ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.....	69
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ РЕГІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ.....	69
Миценко Д. В.	
ДИСТАНЦІЙНЕ НАВЧАННЯ: ОСНОВНІ ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ	70
Момонт Т. В.	
СТВОРЕННЯ ІНТЕРНЕТ-МАГАЗИНУ ЯК ФОРМА ПРОЯВУ ПРОЦЕСУ ДИВЕРСИФІКАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ СУБ'ЄКТІВ ТУРИСТИЧНОГО БІЗНЕСУ	72
Мосійчук І. В.	
ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СУЧАСНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ	74
Нікітчина О. В.	
СТРАХУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ МЕДИЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ В СУЧАСНИХ РЕАЛІЯХ.....	75
Пойта І. О.	
ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ МАРКЕТИНГУ В ОСВІТНІЙ СФЕРІ	76
Пришва О. І.	
ВПЛИВ СУЧАСНОГО МЕДІА-ПРОСТОРУ НА ВСТАНОВЛЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОЇ ОСОБИСТОСТІ. ЗМІ – ДЖЕРЕЛО ІНФОРМАЦІЙНОГО НАСИЛЛЯ	78
Пунько Б. М.	
ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМИ ОСОБИСТІСНО-ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ....	79
КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОГО ФАХІВЦЯ СЛІД РОЗПОЧИНАТИ З ПОСАДИ РЕКТОРА	79
Саух І. В.	
ДО ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ СИСТЕМИ ФІНАНСОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА	81

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСІВ СУЧАСНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

Держава – передусім політична регуляторна інституція, що має публічну владу та спеціалізований апарат регулювання суспільних відносин. Проблема з'ясування сутності регулювання економіки, форм і методів державного регулювання є однією з основних при з'ясуванні оптимальних шляхів розвитку держави. У сучасних умовах державне регулювання економіки є ядром механізму функціонування всього господарського комплексу країни.

Проблема комплексного з'ясування сутності регулювання економіки, форм і методів державного регулювання, його основних моделей у процесі еволюції економічної системи є однією з основних при з'ясуванні оптимальних шляхів її розвитку. Ядром господарського механізму на сучасному етапі є державне регулювання економіки. Оскільки економічна система формується з кількох підсистем, багатьох елементів та ще більшої кількості компонентів, і кожна з таких підсистем та їх структурних елементів є різними за своєю сутністю, то й методи державного регулювання істотно різняться між собою.

Державне регулювання економіки – це система заходів задля здійснення підтримуючої, компенсаційної та регулюючої діяльності держави, спрямованої на створення нормальних умов ефективного функціонування ринку та вирішення складних соціально-економічних проблем розвитку національної економіки й всього суспільства [2].

Мета державного регулювання економіки – створити таку господарську систему, яка б орієнтувалась на вибір найефективніших варіантів використання наявних факторів виробництва та забезпечення сприятливих соціально-економічних умов життєдіяльності. Завдяки механізму державного регулювання економіки необхідно створити умови для:

- ефективного функціонування ринкового середовища;
- усунення негативних наслідків ринкових процесів;
- захисту національних інтересів на світовому ринку;
- вирішення проблем, які ринковий механізм вирішити не може або вирішує їх не в повному обсязі.

У стабільній економіці основним регулятором соціально-економічних процесів виступає ринковий механізм, а ДРЕ виконує допоміжну роль. Основне призначення останнього – створення нормальних умов для функціонування ринку, нейтралізація негативних наслідків і вирішення проблем, які не під силу ринковому механізму. У перехідній економіці роль державного регулювання значна і суттєва, але в міру створення необхідних засад розвитку ринкових відносин вплив держави має зменшуватись [3].

На сучасному етапі модель змішаного регулювання національною економікою України можна окреслити такими аспектами:

– вона має гармонічно поєднувати антидоталітарний механізм соціального ринкового господарства та економічне макрорегулювання змішаної економіки;

– нова модель економіки має передбачати відносно тривале функціонування сильного державного та приватного секторів економіки, причому частка останнього повинна щорічно збільшуватись.

Це свідчить про необхідність структурної перебудови не лише міжгалузевих комплексів, а й економіки країни загалом. При цьому переважання на початку державного сектора економіки не передбачає будь-яких пільг, переваг або виняткових прав, якими б користувались підприємства цього сектора; – у найближчому майбутньому економіка України має бути лише змішаною, одним із критеріїв керованості якої буде суперечлива єдність порівняно жорсткого державного регулювання економіки та ринкового саморегулювання. При цьому послаблення та звуження сфери макрорегулювання має здійснюватися лише в міру становлення та посилення дії механізмів ринкового саморегулювання в його цивілізованих формах; – посилення ринкової орієнтації та ринкових тенденцій у сфері ринкової економіки має здійснюватися водночас із посиленням впливу держави в соціальній сфері [1].

Будь-які спроби перейти до ринкового саморегулювання у сфері розподілу в країні з постсоціалістичною економікою є згубними; – у нинішній соціально-політичній ситуації економіка України має бути не сепаратистською, а унітарно конструктивною з елементами регіонального самоврядування [1].

Ринкове і державне регулювання економіки часто доповнюється функціонуванням інституту соціального партнерства, що дає можливість найкращим чином узгоджувати інтереси суб'єктів, реалізовувати економічні й соціальні цілі розвитку суспільства.

Сьогодні в Україні загальновизнаною є об'єктивна необхідність переходу до регульованого ринку, однак чітко не визначено форми, принципи й засоби державного регулювання. Через це особливого значення набувають подальші дослідження в цьому напрямку та встановлення кола об'єктів державного впливу, оскільки саме об'єкт зумовлює адекватну йому економічну форму державного регулювання.

Список використаної літератури

1. Іващенко А. В. Роль і функції держави у формуванні ринкової економіки / А. В. Іващенко // Проблеми науки. – № 6. – 2008. – С. 52-54.
2. Карсекін В. І. Удосконалення інструментів фінансово-інвестиційної політики у сфері державного регулювання / В. І. Карсекін, С. В. Хлопяк. – К.: Знання – 2009. – 170 с.
3. Соколовська А. Економічна функція держави та особливості її виконання в Україні / А. Соколовська // Економіка України. – 2008. – № 3. – С. 23-27.